

Nr 369.

Av herr **Sjölin** och fru **Sandström**, om höjning av det skattefria beloppet för äkta makar vid förmögenhetsbeskattningen.

I fråga om förmögenhetsbeskattningen gäller till skillnad från exempelvis beskattningen av inkomst, att äkta makar beskattas efter samma principer som ensamstående. För båda kategorierna av skattskyldiga inträder sålunda skatteplikten vid ett förmögenhetsbelopp av minst 50 000 kronor. Då förmögenhetsbeloppet för att samma trygghetsbehov skall bli tillgodosett i båda fallen måste vara större för äkta makar än för ensamstående, har det ofta anförts att det skattefria beloppet borde göras något större för de förra. I en reservation av 1949 års skatteutredning föreslogs en dylik differentiering. Vid remissbehandlingen framfördes denna uppfattning av ett flertal remissinstanser. Riksskattenämnden framhöll t. ex.: »De sakkunnigas förslag om gränsen för skattepliktens inträde synes icke stå i god överensstämmelse med förslaget i övrigt. Om äkta makar skola samtaxeras vid förmögenhetsbeskattningen, torde nämligen konsekvensen kräva, att skattepliktsgränsen för makar sättes högre än för en ensamstående. Riksskattenämnden förordar att så måtte ske.»

Yrkandena om en högre skattepliktsgräns för äkta makar än för ensamstående framfördes vid skattefrågans behandling vid föregående riksdag i ett flertal motioner. Bevillningsutskottets majoritet ansåg emellertid, att behovet av en differentiering i detta avseende icke var så starkt att det motiverade en omläggning, och yrkade därför avslag på dessa yrkanden.

Skälen för att äkta makar beviljas ett högre skattefritt belopp än ensamstående är enligt vår mening övervägande. Förutom det inledningsvis nämnda — angående trygghetsbehovet — kan anföras att en högre gräns för äkta makar skulle innebära en värdefull stimulans till ökat sparande i de lägre förmögenhetsskikten.

Vad slutligen det skattefria beloppets storlek beträffar, synes oss detta för äkta makar böra bestämmas till 75 000 kronor.

Vi är medvetna om att det statsfinansiella läget är relativt pressat. Vi vill därför förbehålla oss möjligheten att senare under riksdagen, när det statsfinansiella utrymmet för nästa budgetår bättre kan överblickas, slutligt ta ställning till i vad mån det är möjligt att redan för nästa budgetår genomföra den här förordade i och för sig angelägna reformen. Vi har nu velat begagna möjligheten att under den ordinarie motionstiden bringa frågan under riksdagens prövning.

Med stöd av det anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av gällande bestämmelser angående förmögenhetsbeskattningen att det skattefria beloppet för äkta makar fastställas till 75 000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1953.

Bengt Sjölin.

Ragnhild Sandström.
